

* * *

Сън са били нашите лодки — две съдби,
чакали години снега на времето да се стопи,
за да отплуват леко по водата
и намерят отново красотата
на онова пътуване във младостта,
по-силно от всякакви закони на света —
една любов незрима,
която в бяла приказка я има...